

Formanden: Kun med Tingets Samtykke kan Sagen behandles, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger*. Den gældende Dyrtidslov udløber med Juni Maanedes Udgang, og Lovforslaget gaar ud paa nu at give en Dyrtidslov, som udløber med Finansaaret 1918—19, altsaa den 31. Marts 1919. Lovforslaget gaar ud paa, at man betragter Perioden fra 1. April til 31. Marts 1919 som en Enhed, uanset at der i finansiel Henseende har været givet en særlig Bemyndigelse for det første Kvartal. Loven er i alt væsentligt affattet i Overensstemmelse med de kendte Dyrtidslove, men jeg har dog bestræbt mig for at søge tilvejebragt en Form for de Kommunalbestyrelserne givne Beføjelser og for Statens Refusion, som kunde bringe til Afslutning den Uoverensstemmelse, der har været med Hensyn til Dyrtidslovens Opgaver set fra Kommunernes Standpunkt. Det foreslaas i § 1 i den nye Dyrtidslov at bemyndige Kommunerne til at træffe Foranstaltninger til Bedste for de ved Dyrtiden vanskeligst stillede Beboere i Kommunerne ved a) at nedsætte Prisen for de vigtigste Livsfornødenheder eller særlige Arter af disse, saaledes at Prisnedsættelsen bliver den samme for alle Kommunens Beboere, b) at yde enten Beboere, hvis Indtægter ligger under en af Kommunalbestyrelsen fastsat Grænse, eller saadanne, som efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde skønnes trængende til Hjælp, direkte eller indirekte Hjælp med Naturalier og lignende.

Det foreslaas, at Staten giver $\frac{2}{3}$ Refusion for alle de Foranstaltninger, der

saaledes af Kommunerne træffes, dog stilles der paa Forhaand til Kommunernes Disposition 9 Kr. pr. Indbygger til derfor at foretage almindelig Nedsættelse af Brændselspriserne i Kommunen. Naar det er foreslaaet saaledes at stille 9 Kr. til Disposition pr. Indbygger til Nedsættelse af Brændselspriserne, er det, som jeg ofte har haft Lejlighed til i den foregaaende Rigsdag at hævde, fordi Nedsættelse af Brændselspriserne maa anses for en Statsopgave af samme Art som Nedsættelse af Priserne paa Levnedsmidler. Men medens Nedsættelse af Priserne paa disse har kunnet gennemføres ved Lov og anden Statsforanstaltning gennem Statsorganisation, ligger Forholdet vedrørende Brændsel — hvad vi ofte har drøftet — paa Grund af Brændselsarternes Forskellighed, Transportforskellighed og den deraf følgende store Forskel i Kommunernes Udgifter med Hensyn til Anskaffelse af Brændsel saa forskelligt, at denne Statsopgave bedst røgtes ved, at Kommunerne forvalter den, og det er altsaa det, der her foreslaas. Saafremt enkelte Kommuner, hvad der kan tænkes, skulde være saa gunstigt stillede med Hensyn til Brændsel, at de ikke er i Stand til at anvende 9 Kr. til Brændselspriserens Nedsættelse, kan de overføre det Beløb, de ikke har anvendt, til det Maksimumbeløb, der kan anvendes indenfor Lovens Rammer, og derfor oppebære tilsammen den fulde $\frac{2}{3}$ Statsrefusion. Det foreslaas for den Periode, der er Tale om — 12 Maaneder — at bemyndige Kommunerne til saaledes i alt at anvende 27 Kr. pr. Indbygger. For den forrige Periode, som androg 15 Maaneder, var Beløbet ogsaa 27 Kr. Det er saaledes forhøjet med 45 Øre pr. Indbygger, fra 1 Kr. 80 Øre til 2 Kr. 25 Øre, om Maaneden. Statens Refusion vil paa denne Maade blive noget større, idet Beløbet for Brændselsudgifterne optræder med fuld Refusion. I øvrigt foreslaas det, ligesom bestemt i den gældende Lov, at de almindelige Prisnedsættelsesforanstaltninger kan gennemføres saavel for Amtskommunens som for de enkelte Sognekommuners Regning, og det foreslaas nu, at ogsaa Amtskommunens Udgifter refunderes med $\frac{2}{3}$ af Statskassen.

Samtidig vil jeg gerne henstille til Rigsdagen at optage til fornyet Overvejelse, om det ikke er rigtigt at indsætte en Bestemmelse, som fandtes i nogle tidligere fremsatte Lovforslag, hvorefter der, naar Forhandling har fundet Sted mellem forskellige Kommuner om Fællesforanstalt-